

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

19 decembrie 2019 *

„Recurs – Refuzul de a acorda accesul la deciziile Consiliului guvernatorilor Băncii Centrale Europene (BCE) – Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al BCE – Articolul 10 alineatul (4) – Confidențialitatea reuniunilor – Rezultatul deliberărilor – Posibilitatea de divulgare – Decizia 2004/258/CE – Accesul la documentele BCE – Articolul 4 alineatul (1) litera (a) – Confidențialitatea deliberărilor – Atingere adusă protecției interesului public”

În cauza C-442/18 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 5 iulie 2018,

Banca Centrală Europeană (BCE), reprezentată de F. Malfrère și de M. Ioannidis, în calitate de agenți, asistați de H.-G. Kamann, Rechtsanwalt,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA, cu sediul în Lisabona (Portugalia), reprezentată de L. Soares Romão, de J. Shearman de Macedo și de D. Castanheira Pereira, advogados,

reclamantă în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, vicepreședinta Curții, îndeplinind funcția de președinte al Camerei întâi, domnul M. Safjan, doamna L. S. Rossi, domnul L. Bay Larsen (raportor) și doamna C. Toader, judecători,

avocat general: domnul P. Pikamäe,

grefier: domnul M. Longar, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 iunie 2019,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 2 octombrie 2019,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Banca Centrală Europeană (BCE) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 26 aprilie 2018, Espírito Santo Financial (Portugal)/BCE (T-251/15, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2018:234), prin care Tribunalul a anulat decizia BCE din 1 aprilie 2015 privind refuzul parțial de acces la anumite documente referitoare la decizia BCE din 1 august 2014 privind Banco Espírito Santo SA (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

- 2 Considerentul (3) al Deciziei 2004/258/CE a Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene (JO 2004, L 80, p. 42), astfel cum a fost modificată prin Decizia (UE) a Băncii Centrale Europene din 21 ianuarie 2015 (JO 2015, L 84, p. 64) (denumită în continuare „Decizia 2004/258”), are următorul cuprins:

„Este necesară acordarea unui acces mai larg la documentele BCE, protejând în același timp independența BCE și a băncilor centrale naționale (BCN) prevăzută la articolul 108 din tratat și la articolul 7 din statut, precum și confidențialitatea anumitor aspecte care țin de îndeplinirea sarcinilor BCE. Pentru a asigura eficacitatea procesului de luare a deciziilor, inclusiv consultările și pregătirile interne, reuniunile organelor de decizie ale BCE sunt confidențiale, cu excepția cazului în care organul în cauză decide să facă public rezultatul deliberărilor sale.”

- 3 Articolul 4 din această decizie prevede:

„(1) BCE refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea informațiilor ar aduce atingere protecției:

(a) interesului public, în ceea ce privește:

- confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE, ale Consiliului de supraveghere și ale altor organisme instituite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013,

[...]”

- 4 În conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din decizia menționată, „[i]n termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii sau de la primirea clarificărilor solicitate în conformitate cu articolul 6 alineatul (2), directorul general al Direcției secretariat din BCE fie acordă accesul la documentul solicitat și îl furnizează în conformitate cu articolul 9, fie comunică în scris motivele refuzului total sau parțial și informează solicitantul cu privire la dreptul său de a prezenta o cerere de confirmare în conformitate cu alineatul (2)”.

Istoricul litigiului

- 5 Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA (denumită în continuare „ESF”) este o societate holding de drept portughez, care era unul dintre principalii acționari ai Banco Espírito Santo SA (denumită în continuare „BES”).
- 6 Începând cu luna mai a anului 2014, BES a recurs la operațiunile de creditare ale Eurosistemului și a început să primească, începând cu 17 iulie 2014, lichidități de urgență furnizate de Banco de Portugal (Banca Portugaliei).

- 7 La 23 iulie 2014, Consiliul guvernatorilor BCE (denumit în continuare „Consiliul guvernatorilor”) a decis să nu se opună, până la reuniunea ordinară următoare, acordării unor lichidități de urgență în favoarea BES în limita unui anumit plafon.
- 8 La propunerea Comitetului executiv al BCE din 28 iulie 2014 (denumită în continuare „propunerea din 28 iulie 2014”), Consiliul guvernatorilor a decis, în aceeași zi, să mențină accesul BES la instrumentele de creditare ale politicii monetare (în continuare, „decizia din 28 iulie 2014”). Quantumul creditului furnizat BES, sucursalelor și filialelor sale prin intermediul operațiunilor de creditare ale Eurosistemului a fost plafonat la nivelul la care se afla la 28 iulie 2014 (denumit în continuare „valoarea creditului în cauză”). Această decizie a fost consemnată într-un proces-verbal, în care figura și această sumă.
- 9 La propunerea Comitetului executiv al BCE din 1 august 2014 (denumită în continuare „propunerea din 1 august 2014”), Consiliul guvernatorilor a decis, în aceeași zi, printre altele să suspende accesul BES la instrumentele de creditare ale politicii monetare din motive de prudență și a dispus ca BES să ramburseze integral creditul acordat în cadrul Eurosistemului (în continuare, „decizia din 1 august 2014”). Această decizie a fost consemnată într-un proces-verbal, în care figura și plafonul furnizării de lichidități de urgență care putea fi acordat de Banca Portugaliei în favoarea BES.
- 10 În acest context, autoritățile portugheze au decis să supună BES unei proceduri de rezoluție și, la 27 octombrie 2014, a fost deschisă o procedură de insolvență împotriva ESF.
- 11 Prin scrisoarea din 5 noiembrie 2014, ESF a solicitat BCE accesul la decizia din 1 august 2014, precum și la toate documentele aflate în posesia sa în legătură cu această decizie.
- 12 Prin scrisoarea din 7 ianuarie 2015, BCE a răspuns la această cerere și a acordat ESF accesul, integral sau parțial, la un anumit număr de documente solicitate de aceasta din urmă, printre care și un acces parțial la extrasele din procesele-verbale în legătură cu deciziile din 28 iulie și din 1 august 2014, precum și la propunerile din 28 iulie și din 1 august 2014.
- 13 Prin scrisoarea din 4 februarie 2015, ESF a adresat BCE o cerere de confirmare, în care a considerat că motivarea prezentată de BCE pentru a justifica refuzul de a acorda accesul integral la anumite documente solicitate era prea vagă și prea generală.
- 14 În plus, ea a solicitat accesul printre altele la sumele care au fost omise în extrasele din procese-verbale care conțineau deciziile din 28 iulie și din 1 august 2014, și anume valoarea creditului în cauză și plafonul furnizării de lichidități de urgență care putea fi acordat de Banca Portugaliei în favoarea BES, precum și la anumite informații care au fost oculte în propunerile din 28 iulie și din 1 august 2014.
- 15 La 5 februarie 2015, BCE a arătat că se va da un răspuns la cererea sa de confirmare cel târziu la 4 martie 2015. Cu toate acestea, la 5 martie 2015, BCE a prelungit termenul de răspuns la această cerere.
- 16 Prin decizia în litigiu din 1 aprilie 2015, BCE a divulgat ESF unele informații suplimentare care figurau în propunerile din 28 iulie și din 1 august 2014. În rest, a confirmat refuzul de a acorda accesul la sumele oculte în extrasele din procesele-verbale care conțineau deciziile Consiliului guvernatorilor din 28 iulie și din 1 august 2014, precum și la anumite pasaje eliminate din propunerile din 28 iulie și din 1 august 2014.

Acțiunea în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 17 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 14 mai 2015, ESF a formulat o acțiune având ca obiect anularea deciziei implicite adoptate de BCE la 4 martie 2015 și a deciziei în litigiu, precum și obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.
- 18 Cererea de anulare a deciziei în litigiu era întemeiată pe patru motive. Primele trei motive se refereau la sumele care au fost omise în extrasele din procesele-verbale care conțineau deciziile din 28 iulie și din 1 august 2014 transmise reclamantei și se întemeiau pe o încălcare a obligației de motivare, pe o încălcare a articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima, a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258, precum și pe o încălcare a articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din această decizie. Al patrulea motiv privea informațiile care au fost ocultate în propunerile din 28 iulie și din 1 august 2014 furnizate reclamantei.
- 19 BCE a solicitat respingerea acestei acțiuni și obligarea ESF la plata cheltuielilor de judecată.
- 20 În primul rând, Tribunalul a respins cererea de anulare a deciziei implicite. În al doilea rând, Tribunalul a respins criticile invocate împotriva refuzului BCE de a acorda accesul la plafonul furnizării de lichidități de urgență, considerând acest refuz justificat în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258. În al treilea rând, în ceea ce privește refuzul BCE de a acorda accesul la valoarea creditului în cauză, Tribunalul a constatat că decizia în litigiu era insuficient motivată în ceea ce privește excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 și a concluzionat că al doilea și al treilea motiv, întemeiate pe o încălcare a articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258, precum și, respectiv, pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din această decizie, erau justificate în măsura în care se refereau la valoarea respectivă. În al patrulea rând, Tribunalul a admis primul aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la informațiile ocultate în propunerile din 28 iulie și din 1 august 2014.
- 21 În consecință, la punctul 1 din dispozitivul hotărârii atacate, Tribunalul a anulat decizia în litigiu în măsura în care BCE a refuzat accesul la valoarea creditului în cauză, precum și la informațiile ocultate în propunerile din 28 iulie și din 1 august 2014. Acesta a respins în rest acțiunea și a decis că ESF și BCE suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

Concluziile părților în recurs

- 22 Prin recursul formulat, BCE solicită Curții:
- anularea primului punct al dispozitivului hotărârii atacate;
 - respingerea acțiunii introduse în primă instanță în ceea ce privește refuzul BCE de a divulga valoarea creditului în cauză;
 - în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare și
 - obligarea ESF la plata a două treimi din cheltuielile de judecată și a BCE la plata unei treimi din cheltuielile de judecată.
- 23 ESF solicită Curții:
- respingerea recursului și
 - obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 24 În susținerea recursului, BCE invocă un motiv unic, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de Tribunal în interpretarea articolului 10 alineatul (4) din Protocolul (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Protocolul privind SEBC și BCE”), precum și a articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258.

Argumentele părților

- 25 BCE susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctele 124 și 161 din hotărârea atacată coroborate cu punctele 54-56 și 75-81, că marja de apreciere de care dispune Consiliul guvernatorilor în ceea ce privește difuzarea proceselor sale verbale trebuie exercitată în condițiile și în limitele Deciziei 2004/258. Astfel, Tribunalul ar fi considerat în mod greșit că BCE trebuia să furnizeze o motivare care să explice în ce modalitate accesul la informațiile care figurează în procesele-verbale ale reuniunilor Consiliului guvernatorilor și care consemnează deciziile acestuia ar fi adus atingere în mod concret și efectiv interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE.
- 26 Potrivit BCE, articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2004/258 trebuie să fie interpretat în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) prima teză din Protocolul privind SEBC și BCE, care stabilește principiul general al confidențialității reuniunilor Consiliului guvernatorilor, această confidențialitate acoperind în întregime procesele-verbale ale Consiliului guvernatorilor, inclusiv în măsura în care reflectă rezultatul deliberărilor.
- 27 BCE susține de asemenea că articolul 10 alineatul (4) a doua teză din Protocolul privind SEBC și BCE consacră o excepție de la principiul general al confidențialității, permițând Consiliului guvernatorilor, printr-o decizie pozitivă și discreționară, să facă public rezultatul deliberărilor sale. Această marjă de apreciere de care ar dispune Consiliul guvernatorilor nu poate fi limitată prin Decizia 2004/258, care nu ar face decât să reafirme la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță principiul confidențialității.
- 28 În plus, BCE arată că articolul 10 alineatul (4) din acest protocol prevede în mod expres că numai Consiliul guvernatorilor poate decide să divulge propriile procese-verbale, în timp ce Decizia 2004/258 plasează publicarea documentelor BCE în sarcina directorului general al Direcției secretariat și a Comitetului executiv.
- 29 BCE apreciază că nu este obligată să furnizeze explicații cu privire la motivul pentru care divulgarea proceselor-verbale ale Consiliului guvernatorilor ar putea aduce atingere în mod concret și efectiv interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor Consiliului guvernatorilor. Desigur, BCE ar fi supusă obligației generale de a-și motiva deciziile. Aceasta ar fi astfel obligată să explice că anumite informații solicitate figurează în aceste procese-verbale și că intră, în consecință, sub incidența articolului 10 alineatul (4) din protocolul menționat și a articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258. Cu toate acestea, ar exista o prezumție de confidențialitate prevăzută la articolul 10 alineatul (4) din același protocol, potrivit căreia divulgarea proceselor-verbale ar aduce atingere independenței și eficacității procesului decizional al BCE.
- 30 ESF susține că recursul este în esență o reproducere a argumentelor expuse de BCE în fața Tribunalului. Prin urmare, precizează că poziția sa este aceeași cu cea pe care o exprimase deja în fața Tribunalului.

Aprecierea Curții

- 31 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că de la articolul 256 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE, de la articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și de la articolul 168 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul de procedură al Curții rezultă că recursul trebuie să indice cu precizie elementele criticate din hotărârea a cărei anulare se solicită, precum și argumentele juridice care susțin în mod concret această cerere (Hotărârea din 29 iulie 2019, Bayerische Motoren Werke și Freistaat Sachsen/Comisia, C-654/17 P, EU:C:2019:634, punctul 71).
- 32 Deși solicită anularea punctului 1 din dispozitivul hotărârii atacate, prin care se anulează decizia în litigiu în măsura în care aceasta refuză accesul, pe de o parte, la valoarea creditului în cauză și, pe de altă parte, la informațiile oculte din propunerile Comitetului executiv al BCE din 28 iulie și din 1 august 2014, BCE nu dezvoltă niciun motiv și niciun argument privind anularea de către Tribunal a acestei decizii în măsura în care prin aceasta se respinge cererea de acces la informațiile oculte din aceste propuneri ale Comitetului executiv al BCE. Prin urmare, această parte a recursului trebuie să fie considerată inadmisibilă.
- 33 În ceea ce privește partea din recurs care vizează analiza Tribunalului privind decizia în litigiu în măsura în care prin aceasta se respinge cererea de acces la valoarea creditului în cauză, trebuie arătat că, la punctul 80 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că, în temeiul articolului 10 alineatul (4) a doua teză din Protocolul privind SEBC și BCE, Consiliul guvernatorilor poate decide să facă public rezultatul deliberărilor sale. În continuare, acesta a considerat că deciziile luate de Consiliul guvernatorilor și, pe cale de consecință, procesele-verbale care le transcriu nu beneficiază de o protecție absolută în ceea ce privește difuzarea lor și că marja de apreciere de care el dispune în această privință trebuie exercitată în condițiile și în limitele prevăzute de Decizia 2004/258.
- 34 În plus, la punctele 122 și 123, Tribunalul a constatat printre altele că valoarea creditului în cauză figura în procesul-verbal care consemnează decizia din 28 iulie 2014 și că BCE s-a referit, pentru a refuza divulgarea acestei valori, la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 și la articolul 10 alineatul (4) din Protocolul privind SEBC și BCE.
- 35 La punctul 124 din hotărârea atacată, Tribunalul a concluzionat că BCE nu a motivat suficient decizia în litigiu, întrucât aceasta ar fi trebuit, pe de o parte, să explice motivele pentru care valoarea nedivulgată reclamantei în cadrul unui acces parțial la documentul solicitat de aceasta din urmă intra în domeniul vizat de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 și, pe de altă parte, să furnizeze o motivare care să permită să se înțeleagă și să se verifice modalitatea în care, în mod concret și efectiv, accesul la această informație ar fi adus atingere interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE.
- 36 Este necesar să se arate că o asemenea cerință de motivare rezultă în mod necesar dintr-o interpretare a articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 potrivit căreia confidențialitatea rezultatului deliberărilor Consiliului guvernatorilor este garantată numai dacă divulgarea acestuia aduce atingere protecției interesului public.
- 37 Desigur, modul de redactare a articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din această decizie este deschis unei interpretări precum cea reținută de Tribunal în măsura în care prevede că BCE refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea acestuia ar aduce atingere protecției interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE, printre care se află Consiliul guvernatorilor.
- 38 În această privință, trebuie arătat că articolul 7 alineatul (1) din decizia menționată conferă directorului general al Direcției secretariat din BCE posibilitatea de a alege între acordarea accesului la documentul solicitat și comunicarea către solicitant a motivelor refuzului total sau parțial al acestuia.

- 39 Prin urmare, interpretarea pe care se întemeiază concluzia Tribunalului implică faptul că revine acestui director obligația de a verifica dacă divulgarea rezultatului deliberărilor ar aduce atingere interesului public în ceea ce privește confidențialitatea acestor deliberări și, în caz contrar, de a acorda accesul la documentul care consemnează acest rezultat.
- 40 Totuși, rezultă dintr-o jurisprudență constantă a Curții că un text de drept derivat al Uniunii trebuie să fie interpretat, în măsura posibilului, în sensul conformității sale cu dispozițiile tratatelor (Hotărârea din 16 aprilie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-540/13, EU:C:2015:224, punctul 38 și jurisprudența citată).
- 41 Astfel cum a arătat BCE, articolul 10 alineatul (4) a doua teză din Protocolul privind SEBC și BCE prevede că este de competența Consiliului guvernatorilor să decidă dacă este cazul să facă public rezultatul deliberărilor sale, în timp ce, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 38 din prezenta hotărâre, articolul 7 alineatul (1) din Decizia 2004/258 conferă directorului general al Direcției secretariat din BCE dreptul de a alege între acordarea accesului la documentul solicitat și comunicarea către solicitant a motivelor refuzului său total sau parțial de a acorda acest acces.
- 42 În aceste condiții, acestui director i-ar fi atribuită posibilitatea de a decide dacă este necesar să se acorde accesul la rezultatul deliberărilor, aducând astfel atingere competenței exclusive atribuite Consiliului guvernatorilor în temeiul articolului 10 alineatul (4) a doua teză din protocolul menționat.
- 43 Prin urmare, pentru a menține această competență, este necesar să se considere că articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2004/258 coroborat cu articolul 10 alineatul (4) a doua teză din Protocolul privind SEBC și BCE trebuie interpretat ca protejând confidențialitatea rezultatului deliberărilor Consiliului guvernatorilor, fără a fi necesar ca refuzul accesului la documente care conțin acest rezultat să fie supus condiției ca divulgarea acestuia să aducă atingere protecției interesului public.
- 44 În consecință, în aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță și a articolului 7 alineatul (1) din decizia menționată, directorul general al Direcției secretariat din BCE este obligat să refuze accesul la rezultatul deliberărilor Consiliului guvernatorilor, cu excepția cazului în care acesta din urmă a decis să îl facă public, în tot sau în parte.
- 45 În plus, trebuie arătat că o asemenea interpretare este confirmată de enunțul considerentului (3) al Deciziei 2004/258, potrivit căruia reuniunile organelor de decizie ale BCE sunt confidențiale, cu excepția cazului în care organul respectiv decide să facă public rezultatul deliberărilor sale.
- 46 Astfel, motivarea refuzului de a acorda accesul la rezultatul deliberărilor Consiliului guvernatorilor poate fi limitată la invocarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 pentru documente care reflectă rezultatul acestor deliberări.
- 47 În consecință, Tribunalul a considerat în mod eronat, la punctul 124 din hotărârea atacată, că BCE ar fi trebuit, pe de o parte, să explice motivele pentru care valoarea nedivulgată reclamantei în cadrul unui acces parțial la documentul solicitat de aceasta din urmă intra în domeniul vizat de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 și, pe de altă parte, să furnizeze o motivare care să permită să se înțeleagă și să se verifice modalitatea în care, în mod concret și efectiv, accesul la această informație ar fi adus atingere interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE. Statuând în acest mod, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
- 48 Prin urmare, trebuie să se anuleze punctul 1 din dispozitivul hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta Tribunalul a anulat decizia în litigiu prin care BCE a refuzat accesul la cuantumul creditului în cauză.

Cu privire la litigiul din primă instanță

- 49 În conformitate cu articolul 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care recursul este întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. În acest caz, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.
- 50 Aceasta este situația în speță.
- 51 În măsura în care, astfel cum reiese în special din cuprinsul punctului 47 din prezenta hotărâre, analiza Tribunalului cu privire la primul motiv invocat în primă instanță, în partea referitoare la refuzul de a acorda accesul la valoarea creditului în cauză, este afectată de o eroare de drept, trebuie analizat acest motiv, precum și al doilea motiv invocat în primă instanță sub aspectul întemeiat pe o încălcare a articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258.
- 52 Prin intermediul primului motiv invocat în primă instanță, în partea referitoare la refuzul de a acorda accesul la valoarea creditului în cauză, reclamanta reproșează BCE că a încălcat obligația de motivare atunci când a refuzat acest acces în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258.
- 53 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta contestă temeinicia invocării articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din decizia menționată pentru a justifica refuzul de a acorda acces la valoarea creditului în cauză. În special, aceasta susține că respectiva valoare nu putea fi considerată ca făcând parte din deliberările organelor de decizie ale BCE și că informațiile solicitate nu păreau să fie de natură confidențială, întrucât Banca Portugaliei ar fi divulgat o valoare care ar putea fi confirmată prin comunicarea extraselor din deciziile Consiliului guvernatorilor.
- 54 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, deși motivarea unui act al Uniunii impusă de articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorului actului vizat, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar Curții să își exercite controlul, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente. Pe de altă parte, respectarea obligației de motivare trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare a actului, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea din 11 decembrie 2018, Weiss și alții, C-493/17, EU:C:2018:1000, punctele 31 și 33, precum și jurisprudența citată).
- 55 Având în vedere punctul 46 din prezenta hotărâre, trebuie să se constate că motivarea furnizată de BCE permitea reclamantei să înțeleagă că BCE invocă confidențialitatea de care beneficiază rezultatul deliberărilor pentru a refuza accesul la valoarea creditului în cauză și că este vorba despre un document care reflectă respectivul rezultat. În această privință, trebuie să se considere că decizia în litigiu era motivată corespunzător cerințelor legale.
- 56 În plus, în ceea ce privește criticile pe fond, este suficient să se arate că din cuprinsul punctului 43 din prezenta hotărâre reiese că confidențialitatea rezultatului deliberărilor Consiliului guvernatorilor este garantată fără a fi necesar ca acest rezultat să reflecte aceste deliberări. Pe de altă parte, deși confidențialitatea rezultatului deliberărilor poate fi invocată în măsura în care acest rezultat nu a fost făcut public de către BCE, împrejurarea că o valoare aproximativă a valorii creditului în cauză fusese publicată de Banca Portugaliei nu este, ca atare, de natură să oblige BCE să comunice această valoare. În consecință, BCE nu a încălcat articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 atunci când a întemeiat refuzul de a acorda accesul la valoarea creditului în cauză pe această dispoziție.

- 57 În consecință, primul și al doilea motiv invocate în primă instanță trebuie să fie respinse în măsura în care vizează refuzul BCE de a acorda accesul la valoarea creditului în cauză întemeiat pe articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 58 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. În conformitate cu articolul 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul menționat, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 59 Articolul 138 alineatul (3) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, prevede în plus că, în cazul în care părțile cad fiecare în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Curtea poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.
- 60 În speță, recursul BCE a fost, în parte, admis și în parte declarat inadmisibil, iar acțiunea introdusă la Tribunal de ESF fiind admisă, după examinarea de către Curte, numai în ceea ce privește refuzul de a acorda accesul la informațiile oculte în propunerile Comitetului executiv din 28 iulie și din 1 august 2014, se impune obligarea ESF la plata, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, a unei treimi din cheltuielile de judecată efectuate de BCE atât în legătură cu procedura în primă instanță, cât și cu procedura de recurs. BCE suportă partea rămasă din propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează punctul 1 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 26 aprilie 2018, Espírito Santo Financial (Portugal)/BCE (T-251/15, EU:T:2018:234), în măsura în care, la acest punct, Tribunalul a anulat decizia Băncii Centrale Europene (BCE) din 1 aprilie 2015 privind refuzul parțial de acces la anumite documente referitoare la decizia BCE din 1 august 2014 privind Banco Espírito Santo SA, în măsura în care, prin respectiva decizie, BCE a refuzat accesul la valoarea creditului care figurează în extrasele din procesele-verbale care conțin decizia Consiliului guvernatorilor al BCE din 28 iulie 2014.**
- 2) **Respinge în rest recursul.**
- 3) **Respinge acțiunea formulată de Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA în măsura în care privește anularea deciziei Băncii Centrale Europene (BCE) din 1 aprilie 2015 privind refuzul parțial de acces la anumite documente referitoare la decizia BCE din 1 august 2014 privind Banco Espírito Santo SA, în măsura în care, prin respectiva decizie, BCE a refuzat accesul la valoarea creditului care figurează în extrasele din procesele-verbale care conțin decizia Consiliului guvernatorilor al BCE din 28 iulie 2014.**
- 4) **Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și o treime din cheltuielile efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE) în cadrul prezentului recurs și în procedura în primă instanță.**
- 5) **Banca Centrală Europeană (BCE) suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată privind prezentul recurs și procedura în primă instanță.**

Semnături